

TRIODUL

**DUMINICA A CINCEA
A SFÂNTULUI ȘI MARELUI POST
ÎN CARE SE POMENEȘTE CUVIOASA MAICA
NOASTRĂ MARIA EGIPTEANCA**

Mulțumiri celor care au contribuit la redactarea acestui text

www.teologie.net

2015

LA VECERNIE, SÂMBĂȚĂ SEARA

Rânduiala este asemenea ca în celelalte duminici, cântând și rânduiala Sfântului de la Minei, ce se va întâmpla.

Iar alții mai pe urmă au așezat să se cânte în această duminică slujba Cuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca.

După Psalmul începător și obișnuita Catismă, la **Doamne strigat-am...**, se pun stihirile pe 10: cântând trei stihiri ale Învierii, din Octoih, trei ale lui Anatolie și patru ale cuvioasei, repetând una, glasul al 6-lea:

Podobie: *Toată nădejdea punându-și...*

Te oprea cu vederea celor cinstite întinăciunea cea mai dinainte, ce se trăgea din pângăriri; dar simțirea ta și cugetul celor ce s-au făcut de tine, maică de Dumnezeu înțelepțită, s-a făcut ție întoarcere spre cele mai bune; că privind spre icoana binecuvântatei fiice a lui Dumnezeu și căindu-te de toate păcatele de mai înainte, prealăudată, cu îndrăzneală mare te-ai închinat cinstului lemn.

Închinându-te sfintelor locuri cu bucurie, ai luat de acolo merinde de virtute mântuitoare; ai alergat grabnic călătoria cea bună și, trecând râul Iordanului, în locașul Botezătorului te-ai sălășluit cu osârdie; și sălbăticia patimilor ai întunecat-o cu purtarea ta, împuținând cu curaj prin înfrânare înfierbântările trupului, maică pururea fericită.

Locuind în pustie, ai lepădat chipurile patimilor din sufletul tău, întipărindu-ți închipuirea lui Dumnezeu, cuvioasă, prin multe feluri de virtuți; și atâta ai strălucit, încât și peste ape ușor ai trecut, fericită, și te-ai ridicat de pe pământ cu rugăciunile tale către Dumnezeu; și acum, stând cu îndrăzneală înaintea lui Hristos, prealăudată Marie, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă..., glasul al 4-lea:

Puterea Crucii Tale, Hristoase, a făcut minune; că și aceea care mai înainte era desfrânată, s-a nevoit cu nevoiță pustnicească. De unde și

lepădând neputința, vitejește a stat împotriva diavolului. Pentru aceasta luând și răsplata biruinței, se roagă pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei, cea întâi a glasului; Dogmatica.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului, Slavă..., a cuvioasei, glasul al 2-lea:

Vânările sufletului și patimile trupului le-ai tăiat cu sabia postului; păcatele gândului cu tăcerea sihăstriei le-ai înecat; cu curgerile lacrimilor tale ai adăpat toată pustia și ne-ai odrăslit nouă roade de pocăință. Pentru aceasta cinstim pomenirea ta, cuvioasă.

Și acum..., a Născătoarei, același glas:

O, minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat și să poarte în brațe pe Cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S-a născut, pe Care ca pe un prunc, Preacurată, în brațele tale purtându-L, și îndrăznire ca o maică la Dânsul câștigând, nu înceta a-L ruga pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască și să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Învierii.

Slavă..., al cuvioasei, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat sa nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Marie, duhul tău.

Și acum..., al Născătoarei: Cel ce pentru noi Te-ai născut...

Acestea se zic și la Dumnezeu este Domnul... Și cealaltă rânduială, după obicei

***

DUMINICĂ DIMINEAȚA

După toată rânduiala obișnuită, trei canoane: al Învierii cu al Născătoarei de Dumnezeu, pe 6; acesta al Triodului pe 4, și al cuvioasei, pe 4.

CÂNTAREA 1

Canonul bogatului și al săracului Lazăr, glasul al 8-lea:

Irmos: Apa trecând-o ca pe uscat..

Lăsatu-m-ai în bogăția plăcerilor, veselindu-mă în toate zilele cu desfătarea bogatului. Dar Te rog pe Tine, Mântuitorule, scapă-mă de foc ca pe Lazăr.

Îmbrăcatu-m-am, Mântuitorule, cu desfătările, ca cel ce se îmbracă cu vison și cu haină aurită; dar să nu mă trimiți pe mine în foc, ca pe acela.

Se veselea bogatul de demult cu bogăția și cu desfătarea, în viața cea stricăcioasă; pentru aceasta a fost osândit la chinuri, iar Lazăr cel sărac s-a răcorit.

a Născătoarei:

Cetele îngeresti și omenești le laudă neîncetat, Maică ce nu știi de mire; că ai ținut pe Făcătorul ca prunc în brațele tale.

Alt Canon, al cuvioasei, glasul al 6-lea:

Irmos: Valul mării..

Trimite-mi lumină mie, celui ce prăznuiesc cu dragoste pomenirea ta cea purtătoare de lumină și dumnezeiască, cuvioasă, ceea ce stai înaintea lui Hristos, Lumina cea neapropiată, mântuindu-mă din toate ispitele vieții.

Cel ce ai venit cu trupul la egipteni, Cel necuprins și mai înainte de veci, Te-a arătat din Egipt stea cu totul luminoasă Domnul, Cel ce știe toate mai înainte de facerea lor.

Slavă...

Neștiind dumnezeieștile porunci, cinstită, ai întinat chipul cel dumnezeiesc; dar prin dumnezeiască purtare de grijă, iarăși l-ai curățit îndumnezeindu-te, cuvioasă, prin faptele tale cele de sfințire.

Și acum..., a Născătoarei:

O, Milostivirea Ta cea multă, Dumnezeuul meu, și bunătatea Ta cea nespusă! Cum ai asemănat cu îngerii pe păătoasa de mai înainte, ca pe o curată și fără prihană? Prin rugăciunile Maicii Tale.

Catavasie: *Deschide-voi gura mea...*

CÂNTAREA A 3-a:

Irmos: *Tu ești întărirea...*

Precum ai mântuit, Hristoase, pe Lazăr, din văpaie, așa să mă izbăvești și pe mine, nevrednicul robul Tău, din focul gheenei.

Bogat sunt, Doamne, în patimi și în plăceri; dar sărac ca Lazăr de lipsa de virtuți, dar mă mântuiește!

În roșu și cu vison se îmbracă bogatul, adică cu plăcerile și cu păcatele; pentru aceasta arde în flăcări.

a Născătoarei:

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, alungând năvălirile primejdiilor celor cumplite.

Alt Canon

Irmos: *Pe Tine, Cel ce ai spânzurat...*

Către porțile pierzării apropiindu-te prin faptele cele necuvioase, ți-a deschis ție porțile pocăinței preacinstită, Cel ce a sfârâmat mai înainte cu puterea Dumnezeirii porțile iadului, fiind El însuși poarta vieții.

Pe ceea ce se făcuse mai înainte armă păcatului ai arătat-o, prin închinarea armei dumnezeieștii Cruci, atotbiruitoare a tuturor armelor și vicleniilor demonilor, îndelung-Răbdătorule îndurate.

Slavă...

Cel ce Și-a vărsat sângele mai înainte pentru mântuirea tuturor, cu baia lacrimilor te-a făcut curată pe tine, cea bolnavă de lepra cumplită a stricăciunii faptei celei rele; Cel ce a dat cu adevărat ființă tuturor.

Și acum..., a Născătoarei:

Mai presus de tot cuvântul este minunea ce s-a făcut întru tine, Fecioară, că Cuvântul Tatălui întru tine dumnezeiește S-a sălășluit; dând numai cu cuvântul, tuturor celor ce păcătuiesc, dezlegarea greșelilor.

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul..

Toate săltările trupului înfrânându-ți cu ostenelele sihăstrești, ți-ai arătat vitează înțelepciunea sufletului tău, că poftind să vezi Crucea Domnului, te-ai răstignit singură pe tine lumii, tu cea vrednică de cântare. Drept aceea și spre râvna vieții îngerești cu dragoste te-ai îndemnat singură, preafericită; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască bogat iertare de greșale celor ce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Pe ceea ce este ușă cerească și chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucit, sa o lăudăm; scară cerească, rai cuvântător, mântuirea Evei și vistierie mare a toată lumea; că în aceasta s-a lucrat mântuirea lumii și

iertarea greșalelor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa, Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu să dăruiască iertare de greșeli celor ce se închină cu credință preasfintei nașterii tale.

CÂNTAREA A 4-a:

Irmos: *Auzit-am, Doamne, taina...*

Se dezmierda bogatul cu mâncarea și cu îmbrăcămintea, veselindu-se; iar Lazăr dorea să se sature din fărâmiturile mesei acestuia.

Câinii lingeau cu limba bubele lui Lazăr săracul, făcându-se mai milostivi decât mintea bogatului către sărac.

Înainte porții bogatului era aruncat demult Lazăr, Mântuitorule, chinându-se sub biciuirile sărăciei; pentru aceasta acum se mărește.

a Născătoarei:

Roagă, Preacurată, pe Cel ce L-ai născut, să scoată din robia vrăjmașului pe cei ce te laudă; că tu singură ești ocrotitoarea noastră.

Alt Canon

Irmos: *Dumnezeiasca Ta plecăciune...*

Ca un ziditor al firii omenești, ca un izvor al milei și ca o bogăție a îndurării, Te-ai milostivit, Iubitorule de oameni, spre cea care a năzuit la Tine, și ai răpit-o de la fiara cea pierzătoare.

Sârguindu-te să vezi Crucea, te-ai luminat, Marie, cu lumina Crucii Celui ce a pățimit pe Cruce, răstignindu-te lumii, cu voia dumnezeiască, ca o vrednică de minuni.

Slavă...

Ceea ce era mai înainte pricină a răutăților multora, pentru pofta cea rea, ca soarele strălucind cuvioasa, s-a arătat călăuzitoare celor ce păcătuiesc.

Și acum..., a Născătoarei:

Întrecut-ai și mintea cerească, cerule cel înțeleghător al Împăratului tuturor, că peste legile firii ai născut, Preacurată, pe Dătătorul de Lege și Făcătorul tuturor.

CÂNTAREA A 5-a:

Irmos: *Pentru ce m-ai lepădat...*

Dacă a văzut bogatul pe Lazăr în sânurile lui Avraam, în lumină și în slavă bucurându-se, a strigat: Părinte Avraame, miluiește-mă pe mine, cel ce sunt osândit în foc și cumplit mă arde limba.

Avraam a zis bogatului: Te-ai dezmiardat, veselindu-te cu bogăția în viață; pentru aceasta aici ești pedepsit aflându-te în focul cel de veci; iar Lazăr cel sărac se bucură în veselia cea neîncetată.

Bogat m-am făcut cu înșelăciunea vieții, cheltuindu-mi toată viața întru poftă ca și bogatul, iubitorule de oameni; dar mă rog îndurărilor Tale, să mă izbăvesc de foc, precum s-a mântuit Lazăr.

a Născătoarei:

Dobândind îndrăznire de maică față de Fiul tău, Preacurată, nu trece cu vederea purtarea de grijă cea pentru noi cei de un neam, rugămu-ne; că pe tine singură te avem, noi creștinii, rugătoare binevoitoare, către Stăpânul.

Alt Canon

Irmos: *Dumnezeiasca arătare, Hristoase...*

Moise s-a mărit oarecând în Sinai, tainic privind el, lăudatul, spatele lui Dumnezeu, însemnând taină neînțeleasă, năstrapa, vasul cu mană; iar acum Maria, cu osârdie căzând la preacurata icoană, a luat viață îngerească.

Dorind să vadă bunăcuviința casei Tale, precum zice psalmistul, cea care a întinat locașul Tău s-a făcut locaș înțelegător al slavei Tale. Prin rugăciunile cele înțelegătoare, ale celei ce nu știe de bărbat, care a fost locaș al sălășluirii Tale, Hristoase, fă-mă și pe mine locaș Duhului celui atotfăcător.

Slavă...

Ceea ce a prins pe mulți cu undița trupului, cu ochii, și pentru scurtă plăcere i-a făcut mâncare diavolului, a fost pescuită cu tot adevărul de dumnezeiescul har al cinstitei Cruci, făcându-se ea preadulce mâncare a lui Hristos.

Și acum..., a Născătoarei:

Cunoscătoare fiind ceata profeților a tainei celei din tine, Preacurată, în multe chipuri mai înainte a grăit de tine cu dumnezeiești cuvinte de taină; iar acum căzând Maria la preacurata icoană a năstrapei care a ținut mana, s-a făcut chezăsuire la toți păcătoșii către Dumnezeu.

CÂNTAREA A 6-a:

Irmos: *Curățește-mă, Mântuitorule...*

Bogatul s-a osândit pe sine la văpaia focului, prin viața cea de plăceri; iar Lazăr cel sărac, alegându-și sărăcia în viața de aici, s-a învrednicit de bucuria cea nesfârșită.

În sânurile lui Avraam, Lazăr s-a învrednicit desfătându-se, Hristoase, de viața cea veșnică; iar bogatul s-a osândit să se pedepsească în foc și cu trupul și cu sufletul.

Bogatul s-a osândit la foc pentru Lazăr; iar pe mine, păcătosul, Te rog să nu mă osândești, Doamne, iubitorule de oameni; ci mă învrednicește ca pe Lazăr, de lumina Ta.

a Născătoarei:

Să ne izbăvim de greșalele cele cumplite, prin rugăciunile tale, curată Născătoare de Dumnezeu, și să dobândim, Preasfântă, strălucirea cea dumnezeiască a Fiului lui Dumnezeu, Celui ce S-a întrupat din tine.

Alt Canon

Irmos: *Adâncul cel mai de jos...*

Se bucură, Marie, oștile îngeresti, văzând întru tine, preacuvioasă, viață întocmai cu a lor și strigă: Slavă fie Domnului!

Se înfricoșează adunările întunecaților demoni de tăria ta cea răbdătoare; că, femeie fiind, goală și singură, în chip minunat i-ai rușinat.

Slavă...

Strălucit-ai ca soarele, prealăudată Marie, și toată pustia ai luminat-o cu luminile tale; pentru aceasta luminează-mă și pe mine cu lumina ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Fiind luminați îngerii cu slava Celui născut al tău, Fecioară, au strigat: Pace nouă tuturor și pe pământ oamenilor bunăvoire.

CONDAC, glasul al 3-lea:

Podobie: *Fecioara astăzi...*

Ceea ce mai înainte erai plină de tot felul de întinări, te-ai arătat aleasă lui Hristos, prin pocăință urmând vieții îngeresti, și cu arma Crucii calci în picioare pe demoni. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă a Împărăției cerului, Marie prealăudată.

ICOS

Pe tine, mielușeaua și fiica lui Hristos, astăzi cu cântări te laudăm, Marie pururea vrednică de cântare, care te-ai arătat crescând între egipteni și din toată rătăcirea lor ai scăpat; și te-ai adus aleasă și cinstită odraslă Bisericii, prin post și prin rugăciune, nevoindu-te mai presus de măsura firii omenești. De aceea te-ai înălțat la Hristos, prin viață și prin fapte. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă Împărăției cerurilor, Cuvioasă Marie, mult laudată.

În loc de Sinaxar se citește viața Cuvioasei maicii noastre Maria Egipteanca.

CÂNTAREA A 7-a:

Irmos: Din Iudeea mergând tinerii...

Precum a fost de demult Iov în răni, cu viermi și în gunoi, așa a șezut și Lazăr înaintea porții bogatului, strigând: Dumnezeuul părinților noștri bine ești cuvântat.

Aruncat înaintea porții nemilostivului bogat, Lazăr de demult dorea fărâmituri de la masa lui, și nimeni nu-i da; dar în locul acelora a aflat sânul lui Avraam.

Izbăvește-mă de partea nemilostivului bogat, Te rog, Hristoase al meu, și, rânduindu-mă împreună cu Lazăr cel sărac, mă învrednicește a striga Ție cu mulțumire: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

a Născătoarei:

Întrupându-Te din pânțec fecioresc, Te-ai arătat spre mântuirea noastră; pentru aceasta știind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, strigăm Ție cu mulțumire: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Alt Canon

Irmos: Tinerii, în Babilon, au călcat...

Mai-marele între părinți înțeleptul Zosima, înconjurând pustia, s-a învrednicit a vedea pe cuvioasa și a strigat: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Pentru ce ai venit, părinte, să vezi o femeie înstrăinată de toată virtutea cea lucrătoare? a strigat către bătrânul, cuvioasa, și a cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Slavă...

Omorându-ți, fericită, săltările patimilor tale, te odihnești acum în limanul nepătimirii, strigând: Bine ești cuvântat, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei:

Zămislit-ai în chip negrăit, rămânând fecioară, Preacurată, și ai născut lumii mântuirea, pe Hristos Dumnezeuul nostru. Pentru aceasta toți credincioșii pe tine cu cântări te mărim.

Cântarea a 8-a:

Irmos: De șapte ori cuptorul...

Cu veșmânt roșu, cu vison și cu porfiră se îmbrăca odinioară, strălucit, bogatul cel ticălos; iar Lazăr cel sărac zăcea cumplit la poarta lui, poftind să se sature din fărâmiturile ce cădeau de la masă, și nimeni nu i le da; pentru aceasta împărățește acum într-o slavă împreună cu Hristos.

La poarta bogatului zăcea Lazăr, cu trupul putred de răni, și poftea să se sature de fărâmituri, și nimeni nu i le da; iar câinii miloși îi lingeau cu limba bubele lui și rănilor. Pentru aceasta s-a învrednicit în rai de desfătare.

Îmbogățitu-m-am și eu, mult-Milostive, cu plăceri, într-o desfătarea vieții acesteia, ca și bogatul de demult, care se îmbrăca în toate zilele în porfiră; și însumi eu mă osândesc, mult-Milostive, prin desfătările și

înșelăciunile mele în desfătarea acestei vieți. Pentru aceasta, Hristoase, mă rog Ție să mă izbăvești de focul cel veșnic în toți vecii.

a Treimii:

Pe Dumnezeirea cea întreit-luminătoare, Care face să strălucească o rază unică din o fire în trei ipostasuri, pe Tatăl cel fără început, pe Cuvântul cel de o fire cu Tatăl și pe Duhul cel de o ființă, Care împreună împărățește, tineri binecuvântați-L, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Alt Canon

Irmos: *Înfricoșează-te și te teme...*

Cel ce cercetezi adâncurile inimii și cunoști ale noastre mai înainte de naștere, Mântuitorule, ai răpit din viața cea silnică pe cea ce a alergat la iubirea Ta de oameni, Mântuitorule, care strigă neîncetat: Preoți, binecuvântați, popoare, preaînălțați pe Hristos în veci.

O, cât de cinstită este schimbarea mutării tale spre cele mai bune, cuvioasă! O, dragoste dumnezeiască a ta, care ai urât plăcerile trupești! O, credință fierbinte și dumnezeiască, prealăudată Marie! Pe care cu credință o laudăm și o înălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Aflat-ai răsplata durerilor și schimb pentru ostenele tale, cinstită Marie, prin care ai înfrânt pe vrăjmașul cel ucigaș; și acum strigi împreună cu îngerii cântare fără tăcere, laudând și preaînălțând pe Hristos în veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Pe mine tot m-a refăcut pentru bunătate, în pânțelele tău, Preacurată, nesticând osebirile amânduror firilor ca un stăpân al tuturor vecilor. Pentru aceasta pe tine, ca pe o pricinuitoare a mântuirii noastre, cu cântări te laudăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmos: *Pe tine, cea neispită...*

Fă-mă, Te rog, Hristoase, sărac ca pe Lazăr, alungând poftelile plăcerilor mele, ca un Dumnezeu din fire; dar în virtuți fă-mă bogat, ca prin credință, cu cântări să Te măresc.

Bogat și nemilostiv fiind, m-am uitat cu nepăsare în credință la mintea mea, lepădat fiind cumplit înaintea porților poruncilor Tale, Iubitorule de oameni; dar ca un îndurat și iubitor de milă, ridică-mă ca oarecând pe Lazăr, prietenul Tău cel mort de patru zile.

Toți am învățat pilda Stăpânului; deci toți credincioșii să urâm nemilostivirea bogatului, ca să scăpăm de pedeapsă și să săltăm pururea în sânurile lui Avraam.

a Născătoarei:

Pe tine care ai ținut în brațe pe Dumnezeu cel nevăzut, Care este lăudat în cer de toată făptura, și prin tine ne dăruiește nouă pururea mântuire, cu credință te mărim.

Alt Canon

Irmos: *Nu te tângui pentru mine*

Lesne ai răbdat, maică, osteneala pustiei, îndreptându-te cu puterea cea tare a lui Hristos, căci gândurile cele întinate ce-ți veneau le-ai stins, cinstită, cu izvoarele dumnezeieștilor lacrimi, ceea ce ești culmea sihaștrilor, lauda cuvioșilor.

Cu raze prealuminoase te-a luminat pe tine Fecioara și Preacurata, ceea ce singură a născut pe Hristos lumina, făcându-te înfricoșătoare vrăjmașilor pe tine, cinstită. Și tuturor arătându-te, Marie, a fi podoaba pustnicilor, întărirea cuvioșilor.

Slavă...

Părăsind înțelepțește toate cele pământești, te-ai arătat sălășluire cinstită a Duhului; deci roagă pe singurul izbăvitor Hristos să scape de răutățile lumești pe cei ce săvârșesc cu credință dumnezeiască pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Scăpând de legile firești, Fecioară, ai născut curată mai presus de fire prunc tânăr pe pământ, pe Cel ce este dătător de lege și Vechi de zile, Cerule înțelegător al Făcătorului tuturor. Pentru aceasta cu credință și cu dragoste pe tine te ferim.

LUMINÂNDA Învierii

Apoi Slavă..., a cuvioasei:

Podobie: Cel ce ai împodobit cerul...

Pildă de pocăință avându-te pe tine, Preacuvioasă Marie, roagă pe Hristos să ne dăruiască nouă aceasta în vremea postului; ca în credință și în dragoste să te laudam pe tine cu cântări.

Și acum..., a Născătoarei:

Ceea ce ești îndulcirea îngerilor, bucuria celor apăsăți, ocrotitoare creștinilor, Fecioară, Maica Domnului, ajută-mă și mă izbăvește de chinurile cele veșnice.

LA LAUDE

Patru stihiri ale Învierii din Octoih și patru ale lui Anatolie; apoi se cântă:

Slavă..., glasul 1, însuși glasul:

Nu este Împărăția lui Dumnezeu mâncare și băutură, ci dreptate și nevoie cu sfințenie. Pentru aceasta nici bogății nu vor intra în ea, ci

numai cei care depun averile lor în mâinile săracilor. Acestea le învață și David proorocul, zicând: Bărbat drept este cel ce miluiește în toate zilele, cel ce se desfătează în Domnul, umblă în lumina Lui și care nu se va poticni. Acestea toate s-au scris spre înțeleptirea noastră; ca, postind, să facem bunătate, și așa să ne dea nouă Domnul cele cerești în locul celor pământești.

Și acum..., Preabinecuvântată ești... Doxologia mare, ecteniile și apolisul. Iar înainte de Ceasul 1, se citește Stihira Evangheliei.

***

LA LITURGHIE

Fericirile glasului, Apostolul zilei din Epistola către Evrei și al cuvioasei din Epistola către Galateni. Evanghelia zilei de la Marcu și a cuvioasei de la Luca.

CHINONICUL

Lăudați pe Domnul din ceruri. Aliluia.

Altul:

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

Iar la masă se ospătează frații, ca și în celelalte Duminici.